برای مسلمان جایز نیست که بیش از سه شب با برادر مسلمانش قهر کند، [چنانکه وقتی] به همدیگر می‌رسند، این روی بر گرداند و او روی برگرداند؛ و بهترین آنان کسی است که آغازگر سلام گفتن باشد

از ابوایوب انصاری ـ رضی الله عنه ـ روایت است که رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمودند: «لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، يَلْتَقِيَانِ، فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ»: «برای مسلمان جایز نیست که بیش از سه شب با برادر مسلمانش قهر کند، [چنانکه وقتی] به همدیگر می‌رسند، این روی بر گرداند و او روی برگرداند؛ و بهترین آنان کسی است که آغازگر سلام گفتن باشد».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ از اینکه مسلمانی برای بیش از سه روز از برادرش دوری نموده و با او قهر کند، نهی کرده است، به این صورت که چون به هم برسند، به او سلام نکند و با او سخن نگوید. و بهترین فرد از میان دو نفری که با یکدیگر مشکل دارند، کسی است که سعی می‌کند این دوری را به پایان برساند و ابتدا سلام می‌کند. و منظور از هجران و قهر در اینجا، آن قهری است که برای بهرهٔ نفس باشد، اما ترک و دوری که برای حق الله تعالی باشد مانند ترک گفتن گناهکاران و اهل بدعت و دوستان بد، مقید به وقت و زمانی نیست، بلکه وابسته به مصلحتی است که در این ترک و دوری نهفته است که هرگاه مصلحت ایجاب کند، به پایان می‌رسد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5365